

De Bundel Etc...

versie 3.141592653589793238462643383279502884
19716939937510582097494459230781640628620899
86280348253421170679821480865132823066470938
44609550582231725359408128481117450284102701
93852110555964462294895493038196442881097566
59334461284756482337867831652712019091456485
66923460348610454326648213393607260249141273
72458700660631558817488152092096282925409171
53643678925903600113305305488204665213841469
51941511609433057270365759591953092186117381
93261179310511854807

oftewel Π en dat maakt deze versie zelfs leerzaam!

drs. Martin van Es,
Marinus van Os
MD Enterprises 1999 - 2007

De Bundel Etc... versie Π

@ 19 september 2007

Uitgeverij:

Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties met name Visspecialiteiten
- een divisie van MD Enterprises

Eerste druk, zomer 1999 te Zoetermeer

Reproductie te Den Haag

Oplage: 40 stuks

Tweede druk, Speciale Editie, januari 2002 te Zoetermeer

Reproductie te Utrecht

Oplage: 4 stuks

Reproductie te Den Haag

Oplage: 20 stuks

Derde druk, V3, 14 maart 2007 te Zoetermeer

Alleen digitaal beschikbaar

7 september 2004 - 19 september 2007

Auteurs: drs. M.D. van Es, Marinus van Os

Co-auteurs: J.L.M. van Es, R. Haarman MSc, D. Vollebregt MLi

Eindredactie: drs. M.D. van Es

Distributed under Creative Commons Attribution-NonCommercial 3.0

See: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/>

Attribution specification:

The following references must be included in any reuse or distribution:

- Authors: M.D. van Es and M. van Os
- Title: De Bundel etc. . . v3
- Distributed by: MD Enterprises
- Website: <http://www.mdworld.nl/kruidenier/>

Inform the authors of your work through the contact information
on the website above.

Wie weet wat volgt
Het eind is daar
En zo is na een jaar
De “Bundel Etc...” klaar.

Vergezeld van een oorverdovend succes
Las men zich stuk op de les
Die ontbreken moet in dit epistel
Non-Sense is er na 4 jaar noch well.

Wie u ooit, II, heeft verzonnen
In aloude tyden
Was nooit begonnen
Voorzeker spoedig geëindigd
Als hy had voorzien
Welk gezeur de cyfers bien

Inhoudsopgave

1	PROLOOG (aan de 3de editie)	v
2	PROLOOG (aan de 2de editie)	vii
3	DUX	1
4	COMENTARII	2
5	EPISTULAE	4
5.1	Aan Karin,	4
5.2	Aan Patrick,	6
5.3	Aan Katja en Jeunessa,	8
5.4	Aan Marloes,	10
5.5	Aan Robbert,	12
5.6	Aan Ferdinand,	14
5.7	Aan Eveline,	16
5.8	Aan Marcel,	18
5.9	Aan Menno,	20
5.10	Aan Menno,	22
5.11	Aan Jeroen,	24
5.12	Aan Candace,	26
5.13	Aan Remco,	28

INHOUDSOPGAVE	v
6 EPISTULAE AUTOMAGII	30
7 MEMORIA	34
FREDEREX	36

PROLOOG (aan de 3de editie)

Geachte dames en heren,

Ter ere van deze speciale II-editie van De Bundel Etc. . . heb ik de opdracht uitgebreid met het II gedicht dat Robbert (Haarman) ooit schreef (zo rond 1998). Dit omdat de editie van De Bundel Etc. . . bij deze uitkomt op 3 en afgerond dus op II. Tevens omdat ik met ingang van deze versie van De Bundel Etc. . . breek met de traditie om alleen gedichten afkomstig van Marinus en mijzelf weer te geven, en ook andere nonzin op te nemen. Zie hiervoor ook het nieuwe hoofdstuk “Epistulae Automagii”.

Het II gedicht is het derde vers van de opdracht, het tweede vers was al toegevoegd in de tweede editie en was wederom van mijn hand. Ik zal afsluiten met een andere spreuk van Robbert:

Drie maal links is rechts.

PS: Het laatste bericht van Marinus was (op 11 augustus, via zijn vader), dat hij van Barcelona naar Zuid-Italië is gereist, en dat hij vanuit daar naar Noord-Italië zal gaan.

PROLOOG (aan de 2de editie)

Deze feestelijke speciale uitgave van De Bundel Etc... verschijnt heden vanwege enkele redenen. Het is zo dat alle zinloze flauwekul bij de uitgave van het eerste deel van deze nieuwe druk vier jaar geleden is begonnen. Een soort jubileum dus. “De man in het bos...” stamt namelijk uit (ergens in het begin van) 1998.

Het is ook zo dat de langverloren gewaande traditie en kunst van het schrijven ende bedenken van Non-sense gedichten en het geven van deze op verjaardagen (zie het hoofdstuk Epistulae) is voortgezet, enkele jaren na het uitkomen van de eerste druk. Om precies te zijn: het nooit eerder gepubliceerde “Aan Eveline”, is geschreven vlak na de eerste druk, maar de nieuwste twee zijn pas zeer recentelijk (onder invloed van grote hoeveelheden sterke drank) ontstaan.

Uw redacteur en één der ledervrienden,

Martin.

PS: wegens overweldigende vraag wordt een tijdelijke versie van de Frederex bijgevoegd als appendix.

PPS: om verwarring te voorkomen lijkt het mij gepast te vermelden dat het dikgedrukte stuk steeds de TITEL is van het daaropvolgende gedicht.

Hier staat niets!

DUX

Ik glimlach
maar ik lach niet
maar dan wel
maar dan zowel niet als wel
kinky gay fucker.

Ik hou van slapen
slapen?
nee!
slapenh.

COMENTARII

De man in het bos in het land bij een ander land, die alles zegt, maar het wel meent zodat de koeien loeien van blijdschap, dacht ik te weten toen ik het nu zei en dus ook nu denk aan die tijden in die andere tijden, waar ik op dit moment even niet op kan komen, omdat ik liever denk aan die vreemde, vreemdere en vreemdste kerel, waarvan het niet bekend is of hij zijn haar niet heeft gekamd of van een andere planeet afstamt en dus later in het bos in het land bij een ander land plaats nam en dacht aan geel-groen-roodgekleurde vogeltjes, ook wel papegaaien genoemd, en de tandpasta die hij laatst op zijn broek kreeg, waarna hij wit zag, terwijl hij het zeker niet zo zwart in zag, omdat zijn vrouw zei dat ze kletsnat was, en er dus wat van nam waardoor de witte vlek, ook wel - met fantasie, zoals de mijne - tandpasta wordt genoemd, wel verdween, maar zijn vrouw bleef roepen dat ze kletsnat was, waarop hij zei dat ze zich maar moest afdrogen en gauw naar bedje toe moest gaan, zodat ze niets zou merken van zijn vlucht naar buiten om in het bos in het land bij een ander land plaats te nemen tot het moment van nu.

En vanaf nu:
de man beschreef wat hij niet kon beschrijven
en bedreef wat hij niet kon bedrijven
en ondervond aan den lijve
de lust van vele lekkere wijven.

Zijn vrouw was namelijk een snoer¹
en hoewel hij al eerder probeerde haar van een viaduct te douwen
verwachtte hij al dat hem dat zou berouwen
door het gezeik en gezanik van die Ouwe
der Alte/alto
pheinn².

Kenkieaaahhhhhh
zij de gast (hij was gabbah)
en rookte de sgeit van de geel-groen-rode vogeltjes, lekkuah
en hield niet van nirvana
dus was hij een flikkah³.

Na de grens van fantasie te hebben verkent
wist hij, de werkelijkheid is erger, die vent
en kwam tot conclusie, op het industrieterrein
met de vrinden, da's pas pheinn⁴.

Voorjaar 1998

¹Zie “de Frederex”

²Uitspraak is ‘fijn’

³Zie “de Frederex”

⁴Hier niet! Hier is de uitspraak ‘pijn’!

EPISTULAE

Aan Karin,

Eens las ik de laklederen leer der leren lederen, met het idee een kikker van de grond te zien vallen zodat hij iemands rechterteennagel brak en er van langs kreeg met een lederen riem op zijn zo-uitziende-lederen aars, waarna hij hetzelfde dacht als een venter, niet bij mij in de straat, die eens een bezoekje bracht aan een homobar ergens achterin een lekker donker hoekje van waaruit je door een gleuf kon kijken zodat de rode billen met net niet bebloede striemen van de man te zien waren en dat je kon horen dat hij zei dat hij het lekker vond en naar meer verlangde, maar dat hij tijdens het afranselen steeds meer ‘nee’ riep en tegen de man des huizes (meester) schreeuwde dat hij moest stoppen, alleen toen pakte meester Wilhelm Albrecht Frederik Herman de Zoveelste van Achter een kussen en gooide hem weg en pakte vervolgens een lederen kneus en sloeg deze tegen de man, die een laklederen gekneusde kneus was, aan met het hoofd omgedraaid, zodat hij rood werd, of liever gezegd roder, en dat de laklederen gekneusde kneus zijn papperdepap-flap brak onder een dak, alvorens groente te hebben gegeten van Hak in n smak en dacht aan meer lak bij het eten van een slak, die zei krak, waarbij ik op dit moment, als man zijnde, denk aan die ene keer na het etentje bij mij, overstak en mijn hoofd brak en dat ik viel tegen een vlak mannetje, lijkend op een al dan niet leeggeroofde kledingkast, maar dan niet, en zei dat hij een interessant boek tegen zijn handpalm kneep en dat het mannetje zei dat ik een wekker heb, maar wel een snoepschaal waar ik van baal en lederen horloges, die ik gekocht heb in een zaak waar men ook kleding verkocht zoals geen lederen wollen trui, die ze wel hadden in die homobar waar die man is geweest die niet bij mij in de straat woont, en af vroeg waar al die mooie vrouwen bleven in plaats van die lederen homo’s en toen zag ik een schoen met lederen zool van buiten, maar wel van binnen en rook de leren laklederen geur der laklederen leer der leren lederen.

Er was eens een lederen riem
en hij wilde dat iedereen hem kon zien
hij lag verborgen in een kist
en niemand die dat wist.

Nu komt er een lederen man
(hij kan er heel wat van)
hij neemt onze lederen vrind
en stopt hem in zijn lederen zak en bind
deze stevig, ja ja, dicht
en nog steeds niemand die het wist.

De lederen kerel heeft zin in een spel
wat voor een? Nou ja je weet toch wel,
hij ging naar een lekkere lak lederen bar
zocht daar een man met een lederen knar
hij pakte de riem en een zweep en een laklederen laars
en stopte dit alles in 's mans aars
Hij vond het wat ledig en greep naar een kaars,
propte hem er rustig tussen
Hij was nog niet tevree
en snaaide al gedwee
naar het dichtstbijzijnde kussen.

En bij zichzelf dacht de lederen riem
ik ben zo blij dat ik nu wordt gezien
en dat ik goed wordt gebruikt
ik wordt toch nooit gemist
en eind'lijk was er iemand die het wist.

Namens Uwe Lederen Vrinden,
Marinus van Os en Martin van Es

13 april 1999

Aan Patrick,

Maar toen gebeurde het volgende: Arie maakte een spagaat en pakte een plaat, en wel van Iron Maiden, de sexverslaafde ijzeren maagd die zichzelf ook eens had uitgedaagd en de daarop volgende dag naar beneden keek en niet dacht aan een industrieterrein in de buurt van een treinstation, waar ik eens ben geweest en plaats heb genomen, waarop de trein kwam en een ventje uitstapte die niet naar Joe Cocker luisterde (wel Iron Maiden), maar naar Iron Maiden en dat hij steeds maar naderde totdat hij een mop vertelde, en wel aan mij en niet aan Albert, die in een boom zat en naar mensen keek, zoals vogels en honden, die ook wel zwijnen genoemd worden (zie “Encyclopedie van het Dierenrijk”) en plotseling dacht aan het IJzeren Gordijn, waarop een boze niet-buurvrouw haar gordijn greep en hem over Albert de poes mikte en ze alle zijden dichtnaaide en dat onze Albert er langere tijd in bleef zitten totdat het gordijn ijzer werd, waardoor het de ijzeren maagd werd, net als die ene keer lang geleden nadat de band “Iron Maiden” ontstond, waarvan één van de bandleden (de gitarist) gisteren nog een liedje drumde, waarvan de tekst over een baksteen ging die met zijn steengenoten werd vastgemetseld als leder en snoepjes, zoals hout, en zich eruit wist te worstelen, opdat hij uit ijzer bestond, zoals andijvie, en vervolgens op de grond viel en zich vermenigvuldigde tot de bestanddelen der ijzeren maagd.

In duist're tijden
 lang gelee
 was er een ijzeren maagd¹
 en zij had gedwee
 (zonder al teveel moeite)
 haar ijzeren ondergoed doorgezaagd.
 Zij zag dit als een verlossing
 want de dag ervoor
 was zij door een ingeblikte ridder uitgevraagd
 en gedwongen te zoeken een oplossing
 daar dit werd verhinderd door d'ijzeren maagd.

Pas achteraf bedacht de ridder
 waartoe hij zich had verlaagd
 en feitelijk had gefaald
 nu wordt over de voormalige maagd
 door een vreemde zeeman verhaald.

Hij hoorde het verhaal van maagd en 's maagdsdom inner

¹een ijzeren maagd was een soort roestvrij stalen onderbroek dat in de middeleeuwen werd gebruikt om een prinses tot het huwelijk maagd te houden.

en wist de ridder had niet langer eer
en jaren erna, ja zelfs eeuwen, sprak de marinier weer
in ‘the rhyme of the ancient mariner’.

De raaskallende zeebonk had succes
hoewel zijn erotische verhaal ook over een albatros sprak
en onze robuuste piraat, zwaarbehaard
was zijn kinnebakkebakkebaard,
zo met een ongeschreven regel brak
want wij houden volgaarne, halfvolle melk, niet van animal sex
was het laatste woord namens Frederik-Lex
icon².

17 april 1999

²het ‘Frederik Lexicon’ is een woordenboek van industrieterreinslang, en ook een uitgave van uitgeverij Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties met name Visspecialiteiten. Afgekort bekend als de Frederex.

Aan Katja en Jeunessa,

Hij trok zijn baby-blauwe onderbroek naar beneden en dacht bij zichzelf van, wat lachen die mensen (meisjes) nou zo raar, waarop een meisje riep dat hij impotent was, en nog steeds zou zijn, net als iemand die niet impotent is, zoals iemand in Nederland, zoals die ene venter bij mij in de straat, zoals die krachtpatser van laatst die zei dat ik hem moest nemen zodat ik een echte vent had, waarop ik "O.K. dan" riep en dat hij zei dat ik maar snel weg moest rennen - patser (ik - zo werd ik door hem genoemd, die patser) - en dat ik geen vogeltjes liedjes hoorde fluiten (wel zingen) zoals dat nummer met die kraai die naar de Hema ging op een dag voor de maandag, maar dan niet, die soms ook wel eens zondag genoemd wordt zoals zondagavond van 20:00 uur tot 37:00 uur of zoiets dergelijks ongeveer precies, terwijl ik het zeker weet, maar dan niet zo zeker als ontzettend zeker met de gedachte niets te denken en zowel niets als iets te zeggen en dan lekker in de maan liggen te manen, tezamen met een lekker pijnlijke, zachtaardige vrouw en dan in aller heerlijkheid te kneukeren, waarna ik en zij, oftewel wij, in nog meer heerlijkheid het Zweeds Knøkfest organiseren en kijken of we vervolgens nog zoiets kunnen doen zoals het Japans Knokfhest waarbij we gelukkig niet aan zwepen en vernedering doen, maar aan benen afhakken (per persoon 3 a 4) en als laatst ter afkoeling voor een frisse kop 's slaafs hoofd in de vriezer (en niet zomaar een vriezer) doen en dan na een uurtje of 6, 7 zijn nek breken en aan meneer de dokter vragen of hij er wat aan kan doen, waarbij het zo is dat, als hij niet over een beetje goede vaardigheden beschikt en dus een slecht arts is, ik hem maar weer snel terug in de vriezer stop voordat hij, als hij ontdooit is, nog kwaad op mij wordt en dat ik toch liever mijn baby-blauwe onderbroek, bestaande uit een lederen string gemaakt van geitekaaswol, waardoor er een soort onderstring-effect ontstaat zoals een onder-onderstring onder een andere zodat je je voelt als een keizer die op zijn kop hangt met zijn voeten beneden en zijn keizerlijk hoofd boven en denkt aan lekker melk met sloempies en vette dunne plekkers en later op die dag nog zegt "krijns mijn voet, prins Albert-en in een deuk licht afgerond van 7e-van- rechts nemende bovenhoek zodat zelfs een G.U.L.I.V.S.O.V.G.U.M.E.G.-er de omtrek van het getal 1 kan berekenen met behulp van de stelling van Pythagoras om hem nog eens flink in de zeik te nemen en er weer iets bij heeft geleerd, net als dat hij heeft geleerd hoe je kunt zien welke vinger je uitsteekt als je je wijsvinger uitsteekt, waarbij ik niet meer in een scheur lig, want die ene mooie vrouw waarmee ik het Zweeds Knøkfest heb georganiseerd en tevens afgerond heb, mij uit haar natte, huidachtige scheurtje heeft gehaald, nadat het getal 11 bij haar voorkwam - i.v.m. 'klaarkwam' - en bij mij het getal -2 of -3 en dat ik zo blij was dat ik wegrende naar niemand, met de naam iemand en dat, toen ik langs de ingang van Passage (in het Stadshart te Zoetermeer) op zaterdag om ongeveer 22:04.34,58 een langharig ventje ("Je haar!") zijn onderbroek uitdeed, die

baby-blauw scheen te zijn en ik op dit moment denk aan ene Ferdinand, ofschoon hij geweldig en breed is, evenals niemand anders.

Volg het volgend plectraam³
om meisjes te plezieren
en jongens in shock te klieren
dat krijg je hiermee gedaan.

Ten eerste
men neme een baby blauwe boxershort
trek daarover aan een lange broek (niet te kort)
om het te verhullen voor het feesten.

Ten tweede
vraag aan Ferdinand
(wat is er toch met zijn haar aan de hand)
zijn broek te trekken, naar beneden

Tot slot
trek de aandacht, open ogen
anders zal niemand je geloven
en...
schrik je kapot!

Volgaarne namens de lederen vrienden (Marinus en Martin)
met pruile medewerking van Ferdinand.

1 mei 1999

³Zie het Frederex: 'een plectrum' of 'een recept'.

Aan Marloes,

Het was 1 zeer lange trui, dat ook wel een lange jas wordt genoemd, die gevuld was met 1 frouh (vrouw), waar er ook nog 1 andere van was, waarna 1 G.U.L.I.V.S.O.V.G.U.M.E.G.-er had opgemerkt dat er 2 gevulde jassen waren en dat ik en, de paar die er nog zijn, andere sluwe mensen hadden opgemerkt dat zij beide op z'n tijd het Stadshart bezochten, zodat mensen opmerkten "He, daar heb je de dubbelganger van dieën "He, kijk dan, daar heb je die, die een dubbelganger heeft", waarbij ik eerlijk moet toegeven dat ik dat ook heb opgemerkt, evenals vele andere dingen zoals vrouwen met sigaretten met pennen, die ik voor de Hema zag en dat ik meteen voor hen stond te praten met een lederen persoon over de eerste plaat van Metallica, die geen Kill 'em all heette (1982), maar sigaretten met pennen (1977) en dat zij, terwijl ik met een lederen persoon, waar ik reeds over heb verteld, wegging, vreemd naar ons keken op het zelfde moment dat ik d'r om moest lachen en dat ik weer eens iets dacht, en wel aan bananen, omdat ik 13.25,12;55 minuten later (afgerond 13.25,12;6 minuten of, om wat ingewikkelder te doen, 13 minuten) in de Febo ging zitten en dat er een venter aan kwam die zei "de kippepootjes - (hij is zelf een poot) - smaken hier heel lekkeren dat ik direct daaropvolgend zij "de bananen smaken hier ontzettend lekkeren dat dezelfde lederen vrind waar ik reeds over heb verteld in een deuk lag zodat ik op het idee kwam zowel me neus als een pruile vlapdranus gedag te zeggen en dat Arie, de vader van een zekere persoon, weer een spagaat maakte zodat Albert beet in het vlees van die ene poot die de kippepootjes zo lekker vond, snap je?

Over deze lange jas
 Hebben wij te zeggen
 Al wie hem ziet, ziet in
 De voordelen zijn niet te weerleggen.

Zo ook een feministische uitdager
 Die afkeek bij onze jasdrager
 Kopieerde haar kleding en heur haar
 En zo was -wat wij noemen- de dubbelganger daar.

Is dit geen bekende verschijning?
 -En wij volgen letterlijk gedachten-
 Zeiden doorsnee mensen die niet beseften
 Dat ze haar alleen konden betrachten.

Ter verandering spreekt dit verhaal
 Niet over een das
 noch over een handschoen of broek

maar daadwerkelijk over een jas⁴.

De Lederen Vrinden (Marinus en Martin),

7 mei 1999

⁴Zie het Frederex.

Aan Robbert,

Huik zei dat hij een ei at, maar dat was niet zo, omdat hij er een dronk, kijkend naar een gevluikte spijker die toch ook wel enigszins kkkrrhjuujaa op een ski leek waarop hij een spredoel plerkte en krijnzde aan zijn middelste voet van boven, en wel aan de bovenste, aangezien hij toch niets te doen had, zoals het slaan van een pruile vlapdrahnus of een klomtuידeling op zijn kop zetten met uicher-achtige ideeën over sgeimse okseldrinkwater en fluichig zoenen met Prins Albert op een toren, ergens onderop, kijkend naar Herman die dan op dat moment toevallig voorbij vliegt, sloetadiderig etend aan een knakworst (lekker vers uit 's mans aars), bijtend op andermans tong terwijl je bijt, lachend als Hermans Dick/Cock naar een soort paal als Theiijsszzzz, pluimend met z'n drien een T.R.-ui in elkaar naaien of zoiets, maar dat hij toch liever verder krijnzde aan hetgeen ik al eerder genoemd had, waarop hij een kopstootje gaf tegen zijn wijnbuik en vrolijk zijn gulp opendeed om zijn teennagels te knippen, wat wel weer eens nodig was na ongeveer een jaar, omdat hij op een vreemde manier, waarvan men niet weet hoe het komt, gaten in zijn sokken en vooral in zijn schoenen had, waarna hij op onverklaarbare wijze dacht aan lekkere kaas die hij dan zou weggooien met het doel een lamp te kopen voor een niet al te hoog bedrag en dat hij daarom van zijn tante een nieuwe eerbuin kreeg om vervolgens aan iets anders te denken zoals aan werpen en heufken met Belgische Bieren terwijl zijn benen krioelen als de haren op zijn kop, waarop hij geheel toevallig denkt aan een harem op z'n kop, die hem lekker zouden zwepen en verbranden tot water, net zo intelligent als een kenkaa-flikkaa-gabbaa die een ander bedreigde met ik weet waar je huis woontën dat alle andere mensen in de omgeving, met op z'n minst een IQ van 15,0 in een scheur lagen, terwijl die gabbers er geen kenkaa van begrepen waarom die mensen moesten lachen, maar Huik, he, doch van een kater kunnen wij niet spreken ondanks die Albert, gepruichte ankiolen met sipy-sandalen van een onbekend merk (zoals Truveck, vooral bekend in nederland om zijn geurige smaakmaker, maar veel minder bekend in het Buitenland), waarop Stoffeltje Wipsaus zei dat ze papperdepap-flap.

Zo was er dus eens een spijker
alhoewel daarover de meningen uiteenliepen
want echter onweerlegbaar rijker
bleek hij toch van een humanode type.

Door zijn slanke verschijning
waren wij hem kwijtgeraakt
en zochten binnen school's omheining
totdat hij voor ons bleek te staan.

En toen hij in het Stadshart werd bekeken

“daar is Stokkie!” zei toen ’Wen,
en Geert zei dat dat uitroepeten
toch wel heel erg leek op hem.

Zoals besloten namens de Lederen Vrinden,

2 juni 1999

Aan Ferdinand,

Vervolgens zag ik een man die de co-spoedige dans deed, waarop ik in een knip lag van het lachen en dat ik en mijn vrienden de ruige(,) bebaarde man steeds meer naderden, waarna hij zei, toen wij eenmaal naast hem stonden met onze nog-niet-gestolen fietsen in de hand (ze zijn een week later door kaalkoppen guhjath-zeet), "neem MIJN coke!ën dat wij snel wegreden (maar we kwamen terug) en ik zei "mijn MIJN mijn", waarop hij vervolgens steeds sneller ging dansen zodat er toevallig een lederen vrouw voorbijfietste die geheel niet toevallig dacht aan een uur of 0000000000000000002,39856760834579784563345 geleden toen zei dacht aan een pijp met doorzichtige tabak, die eens een ventje van een jaar of 17 of 22 in zijn mond stak had en brak en (aan zijn Vinger) een wrat, een van de leden van de Domain of Pain waarvan het zeker is dat ze (dus niet de D.O.P.-leden!) sterven in aller heerlijkheid tot smulbaarheid en dat onze Ferdinandt (gesigneerd op de lederen blaaspijp van Martin) hen tot knuppelleder slaat en dat Mark 's mannens aarzen volspuit met lekkere slagroom voor bij een vrolijk verjaardagsfeest ofzo en dat Martin denkt aan zijn volgende pijn-plan (waardoor hij te laat komt, vreemdgenoeg, en dat hij midden in de sex zat. wel waar, kroenio-aar met blaam) waarop ik, als Marinus zijnde, zittende op een berg vol vrouwen die zich tot een kroon voor mij gevouwen hebben (dit laatste stukje tekst zal zich in komende niet meer voordoen), toekijk naar het spannende gevecht, hoewel wij hier eigenlijk zeer zeker toch ook wel kunnen (...moeten) zeggen dat wij niet aan oorlog doen, maar alleen aan overwinnen, alhoewel dit wel zwaar onderdreven klinkt, en dat een knijpen het boze bloemen met 's Spaans' leder de 16semesters-durende consilium abeundi in dubio staat over autarchie binnen het koninkrijk (D.O.P. dus!) met stoicijnse middelen als peperdure peper, zoals een knuppel of een stoethaspel, niet slaan Ferdinandtedetje de Fanhtje, dit is geen vergelijking, ookal zijt gij uiterst extreem, verder zelfs dan het heelal reikt, macaber met een vervaarlijk makende-voor-de-bittere-omgeving sardonische lach (de Mijne een Sardinische ofzo) met implicerende begrippen als het draconische slaafje met hybridische pisnijgingen met 's slaafs lange, maar dan wel lange, tong met overwinnende opwindingen als sex op straat in een straat in het Stadshart door je onderbroek uit te trekken (van links naar rechts) zonder kwaad te kijken omdat iemand je knuppel heeft aangeraakt met een bleimerige opmerking zoals menicunarische bestanddelen in een kiwi of in een tv-machine en dat een vlerend achtig mannetje zich ernstig guit aan een aarbiderende gek die hem wil, en hem ook nog wil snogteren in een oogwenk, hilstug gei viet oun dijh maanigreperige zenkmilfen (krijns mijn voet) vlemplingende breempjes.

Mark, hij was één van de leden
 van "the domain of pain"
 hij zat op een berg van slagroom

maar zakte er doorheen.

En Ferdinand, ja ook jij
maakt ons door lid te zijn blij
jij nam plaats op een berg van haar
en kwam nimmermeer van daar.

En natuurlijk niet te vergeten
volgens velen slimme gast
ikzelf als lid, je zal het weten
gezeteld op een boekenkast.

Als laatste toch het grootste brein
wie kan zonder hem gelukkig zijn
misschien dan toch die berg van vrouwen
onder hem tot troon gevouwen.

Members of the Domain of Pain,

De lederen Marinus en Martin

11 juni 1999

Aan Eveline,

Het leek zo dat (AU! mijn arm) hij iets dergelijks riep als "prik deze straatöf wat zojuist vermeld staat in een oogwenk zodat Herman en Albert elkaar mogen zodat zij een Zweeds Knøkfest mogen organiseren zodat zij dat kunnen houden zodat zij dat kunnen omzetten in een Japans Knokfest om eens lekker uit hun dak te gaan zodat de buren loeien van woede met als onderpand fl. 250.000,37 met het idee eindelijk weer eens uit eten te gaan naar de Feep (Febo) zodat zij kunnen overleggen of zij een diamanten steen (zak chips) of een stenen diamant zullen kopen bij de Klotevoop (vobis) zodat de familie Vloekmachine niet hoeft te mekkeren over de aankoop van deze lederen waren als een vuursteen en dat mevrouw Stoffel en blik zich verheugen op het volgende uur om niet te denken, zoals een aantal andere mensen (sterk gemotiveerd +2,57), zich voorbereiden om een sjieke dame af te halen van haar werk (of hobby) inn verbandd mett haar wollen verjaardag zodat zij gedichten kan lezen in aller heerlijkheid, waar zij hoogstwaarschijnlijk ontzettende veel van zal begrijpen met het idee knijkels te gebruiken om cola te veranderen in cola en Herman te herveranderen in Hervrouw, mijnvrouw, als ik het niet toch ook al wel weer, weer niet dacht (AU! mijn arm) met de middelste teen gebogen tot een rechte middelste teen (AU! mijn been) of heeft Piepstemjeroen toch een speen en in zijn bedje geplast tot hij ervan droomde en sindsdien zijn bril heeft afgezet zodat hij nog meer op een aap en op zichzelf leek met ideeën als het te lang kijken in de richting van de zon tijdens een eclips zodat je blind word om dat akelige gezicht van die piepstem' niet meer te hoeven zien, alhoewel je logischerwijs automatisch blind word als je zijn superknap-lelijke kop ziet na een tijdje en dat de vogeltjes loeien van wakkerloosheid om toch liever te denken aan school met leuke lampen in het lokaal terwijl je denkt aan een saillant persoon of een persoon met afgeknippte vleugels opdat ik voor het eerst, na 2,5 maand niet meer gedichten schrijven, dit keer ook uitermate uit vorm ben, maar gelukkig niet zo uit vorm als de worm uit vorm met de vorm van een worm in vorm, maar dan toch uit vorm met de kleur en de vorm van wormrood en wormrood-bomberwit met de leeftijd van 15 jaar (hahaha) en een uiterlijk van 18 jaar, maar naar verhouding toch 16,49 maanden en dat de duifmetalzanger ook op eens een fakking nederlander is terwijl hij meisjes aanspreekt (na 37 jaar pensioen) en gehakt maakt van de groente van Hak (geen herhaling).

De zon ging rood en rond als een sinaasappel staan,
 Aan de hemel, als bronwater zo blauw,
 En hij riep, zover hij kon: "Mijn mooie maan,
 Ondanks alles sta ik hier alleen voor jou!"

Want je moet weten,
 De maan en zon, zij zijn verliefd,

Het liefste zijn zij bij elkaar,
Maar de zon is hoewel erg groot,
Niet zo slim, luister naar de maan,
Waarom zij niet zijn aldaar.

De maan riep: “ik hou ook van jou,
Maar Sterrekinderen aanschouw,
Hoe wij beiden dezelfde kant opwentelen,
En de mensen nemen elke dag weer waar,
Hoe wij volgen na elkaar.”

En zo komt het dat zij beiden draaien,
Om de aarde heen,
En elkaar nooit zullen bereiken,
En blijven zo voor altijd alleen.

De Delegatie van Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties met name
Visspecialiteiten,

Martin en Marinus.

<http://mdworld.8m.com/kruidenier/>⁵

12 september 1999

⁵Opmerking vanaf versie II: zie hiervoor tegenwoordig <http://www.mdworld.nl/kruidenier/>

Epistulae, Aanvulling na Eerste Druk, 12 september 1999

Aan Marcel,

Een kort gedicht (maar dan lang (maar dan toch kort (alhoewel))) voor de jarige, helemaal niet onder druk (oh toch wel); maar in ieder geval niet met striemen en/of zwepen (oh toch wel) en verder vul je het zelf maar aan(us).

Voor de nieuwe dertiger
Is het leven prettiger
Met zijn voorbindspeeltje
Voor feesten een juweeltje.

Na zijn verjaardag gaat onze vrind
Ongeacht wat zijn vrouw ervan vindt
‘Zeesterren’ vangen in de kou
Hopelijk niet teveel witte haaien voor jou.

Één der (leder)vrienden

Epistulae, 1ste supplement, 31 december 2001

Aan Menno,

Toen bleek dat de helikopterman al geruime tijd in ons gezelschap vertoefde, liet hij het rond- en rondgaan (gelijk een hefschroefvoertuig – ten noorden van de zuidelijke rivieren beter bekend als een helicopter) in de mond, ten einde de sensorische waarneming bij de afdronk te vergroten tot proporties gelijk zijn favourite vervoermiddel; een Beamer (beter bekend als nochtans net niet laklederen Pimp-Mobiel) terwijl hij “pimpin’ ain’t easy” roept door het zowel geopende als gesloten dakraampje/kofferbakje.

Afgelopen zomer, toen Aanslag nog gewoon
de kalkafzetting op de glazen uit de vaatwasser was,
vond hij dat zijn relatie te LAT was
en hij was nog wel zo’n pLAToon.

Hij dacht “ik betrek een bescheiden betrekking”
of iets dergelijks van een dergelijke strekking,
aldaar let hij goed op dat hij niet morst
druipend vet van zijn kookent heeten hemaworst,
en met zijn appelboor, hij boort daarmee
volgaarne door een sterappeltje of twee.

In bewondering voor zijn zelfstandigheid
een eeuwig-aanhoudende strijd
zou ik hem graag met een dustsucker willen slaan,
niet tot appelmoes of knuppelleder,
maar chocoladeridder welteverstaan.

Gefeliciteerd,
Namens één der ledervrienden.

Epistulae, Aanvulling na Tweede Druk, Speciale Editie, januari 2002

Aan Menno,

⁶ De beste stuurman staan aan wal, evenals de beste matrozen, zoals deze ene van wie wij de naam niet zullen noemen, maar die denkt te weten te zijn gekomen wat er allemaal voor hem in petto is, wat te zien is aan zijn koele blik zonder enige tekenen van verrassing, die spoedig zullen verdwijnen onder het genot van kielhalen (genot voor ons dan) maar weer zullen verschijnen gedurende het spanken, niet omdat het als een verrassing komt, maar omdat hij geen puf meer heeft om een grimas te trekken, waarop wij over gaan tot het echte werk.

Welkom op het zeilschip “De Bruyne Ster”,
Niets scheen noch zo fel of zo ver,
hij is zo chill
dat je meteen van bil will,
maar niet te kill
want dat is te ill.

Je trotseerde al het land, de lucht en nu ook de zee,
dat viel al niet mee,
wacht maar tot je de man wordt van de vrouw
die koos voor jou.

Een vrouw die mannen zomaar tot hun buitenvrouw vragen,
dat is voor jou natuurlijk nauwelijks te dragen,
je krijgt er zin van om dergelijk gebroed
tot gebroed-snipers te zagen.

De ledervrienden en kornuiten⁷

Epistulae, 3de supplement, 23 augustus 2003

⁶Dit is de eerste keer dat een uitzondering wordt gemaakt door een tweede gedicht te schrijven aan iemand, maar met een goede reden, zijnde een vrijgezellenfeest aka hengstenbal, traditioneel een samenraapsel van ranzige nonzin en drank, wat weer goed aansluit op de visie van De Bundel Etc. . . in andere woorden, een kans die ik niet kon laten lopen.

⁷Het origineel van dit gedicht is verloren gegaan, u leest nu een transcriptie van datgene dat is voorgedragen door Menno Ma-ass himself in person ende vastgelegd is op de productie “MA-ASS The Movie”. Deze productie is van de hand van BaMa Productions in samenwerking met MD Enterprises MovieCorp en de laatste is weer van hetzelfde moederbedrijf als Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties met name Visspecialiteiten, de uitgever dezes.

Aan Jeroen,

hij is een agent met een wapenstok
harder dan zijn cederhouten tok
hij lust graag liters pepperspray
hij neemt het zelfs naar de kroeg mee
hij kookt zijn slachtoffers (pardon arrestanten) in een wok
want hij houdt niet zo van oproer en amok
ik zet hem liever niet zo voor het blok
omdat hij mij dan waarschijnlijk verandert in een sok
althans zo slap ben ik als hij
binnen een seconde al mijn botten breekt, blij
dat ik niet meer rijmen kan over hem
en zijn stoere gezagsdragers stem
als hij niet vraagt “wat doen wij hier?”
maar, veel origineler, “doet u dit nu veel plezier?”

Met veel slaag,
één der ledervrienden. . .

Aan Candace,

Over de vrouw die meer lef heeft, tenminste op het vroegst van het laatst van het jaar, dan velen het hele jaar, om nog maar niet te spreken over zulke oude en nieuwe festiviteiten, waar zij anderen (en dan voornamelijk vrouwen) ertoe aanzette om een nieuwere betekenis aan het nieuwe woord “flashmob” te geven, namelijk in plaats van een “mob” die kortstondig met voorbedachte rade in gelijke tred passeert, een “mob” die daadwerkelijk “flasht” en dan ook alles wat los maar vooral ook alles dat vast zit, dit tot groot vermaak van alle mannen en enkele (volle) manen.

Er was eens een lederen vrouw
 in een lederen string
 maar in schrill contrast tot de lederen man⁸
 was zij een lekker ding.

Ook had zij geen zweep
 maar zij dacht weer wel
 “we staan hier bij dit vuurtje
 en in minder dan een uurtje
 zal je slechts een warmte voelen
 afdoende om een (lam) lam af te koelen,

dus laat ik op eigen-wijze
 uit alle banden springen
 in de lord of the leder-strings
 doch zonder mij in een rubber jurk te wringen”
 ook al zou juist dát alle mannen
 van spontaan genot doen zingen.

Maar goed, het werkte
 want vanaf dat moment
 was diegene die het droog hield
 wel een hele flinke vent.

En zo luidde zij die avond en dat jaar
 met die amazones van haar
 een ware revolutie in
 in wel de meest overdrachtelijke zin.

Namens één der Ledervrinden

Epistulae, 5de supplement, 2 januari 2004

⁸Zie “Aan Karin”.

Aan Remco,

Je woonde even ver aan de ene kant van de school voor 8 jaar als ik aan de andere, maar ook in een ander land, hoewel niet het land van de man (hoewel dat eigenlijk ook best zou kunnen) maar in een geheel andere wereld, een mooie wereld, een stille wereld, een wereld met kleur en geur en warmte, maar affijn ik dwaal af, de werkelijkheid was toen al niet genoeg, hoewel de werkelijkheid toen nog tenminste te verdragen was, al was dat alleen omdat we het nog niet in zijn geheel konden bevatten, dat kwam pas daarna, toen de nieuwe school volgde, ook wel bekend als “de gevangenis” (maar dan niet), maar dan wel zowel niet als wel, want de geest werd voorbereid op de toekomst maar wie kent de toekomst, en dat duurde dan weer 5 jaar en daarna niet meer, niets meer, nooit in de Bundel, nooit meer als man, nooit meer, alleen nog in mijn meest oprechte herinneringen.

Spookjes tekenen,
samen Windows ontdekken,
nog bedankt daarvoor.

Wij zouden ons leven voor elkaar wagen
voordat ik je begon te verliezen.

Ik wist steeds niet waarom,
nu is het te laat om het te vragen.

Drie keer ben ik je verloren,
Verloren uit mijn hart,
Verloren uit het zicht,
Verloren uit mijn leven.

Van Martin en ook namens Marinus.

Ter nagedachtenis aan Remco Hoorn
16 april 1982 - 19 februari 2006

EPISTULAE AUTOMAGII

De volgende paragrafen zijn de verhandelingen zoals deze zich, per e-mail, afspeelde tussen twee vrienden (hoewel niet dé Ledervrienden), welke onbeschrijfelijk nieuwerwetsch is natuurlijk en hoewel het vrijwel onvermijdelijk is hiermee mij een hetze van de Bundel-puristen op de hals te halen, kan, wil en mag ik u deze elektronische epistels niet onthouden. Zij zijn van de hand van... Jeroen Leon Michäel van Es en liturg Duco Vollebregt, bij deze voorzien van de benodigde lof. Een toonbeeld van hoe een nietsvermoedendende conversatie afschuwelijk uit de klauwen kan lopen, kroejjaahhh!

Uw alleraardigste ledervrind en tevens redacteur,

Martin.

From: "Jeroen van Es"
To: "Duco Vollebregt"
Sent: Wednesday, October 27, 2004 5:38 PM

welgeerde en tevens hoogbegaafde heer der liturgiën!

ik ben van mening dat ik in de gelegenheid ben mij te begeven naar [...adres...] op de 20ste van november om daar het heugelijke feit uwer verjaardag tot een onvergetelijk spektakel te verheven! het kan echter ook zijn dat ik moet werken maar dat laat ik tijdig weten!

hoogachtend JLM van ASS

From: "Duco Vollebregt"
To: "Jeroen van Es"
Date: Wed, 27 Oct 2004 22:53:40 +0200

Uwe excellentie,

Moge vrede en welbehagen komen over uw aangezicht, na te kennen te hebben gegeven u niet neer te leggen bij de wereldlijke verlokkingen der zaterdagavond, maar te prefereren u te begeven naar mijn nederig verblijf.

Gemobiliseerd zullen de herauten zijn, en schallen zullen hun trompetten als de trompetten van Jericho in hoogtijdagen. De banieren zullen wapperen in de wind als gij, aanrijdende op uw edel ros, uw intrede doet in mijn vesting.

Ik behaag mij erin u rijkelijk en, gelijk een edel man het betaamt, met lofprijzingen te mogen begroeten.

U groetend met jubeltonen, teken ik, hoopvol afwachtede uw intrede in mijn herberg,

Duco Vollebregt

From: "Jeroen van Es"
To: "Duco Vollebregt"
Sent: Thursday, October 28, 2004 12:05 PM

Weledele hoogmeester der letteren,

na het visueel tot mij nemen van uw krachtige ende ontroerende woorden verbleef ik enige tijd in een staat van totale verbijstering door de kracht ende snelheid waarmee uw teksten mijn hart bereikten. Ik besloot daarop dat mij verder niets resten te zwijgen aangezien welk woord dan ook afbreuk zou doen aan de zoete stroom van letters die mij volledig penetreerden. Daarom zwijg ik nu, na enige nutteloze ende lutteloze woorden te hebben geschreven...

ik wens u Gods zegen en alle goeds de wereld herbergt!

jeroen

From: "Duco Vollebregt"
To: "Jeroen van Es"
Date: Thu, 28 Oct 2004 15:23:22 +0200

Hoogaangeprezen heer aller activiteiten!

Mij behagende in deze conversatie, ontvangt u dit schrijven. Van deze gelegenheid gebruik makende, schrijf ik de profetische woorden, aldus luidende: Ik ga iets zinnigs zeggen. Van uw status van mede-PR-man toegewezen gekregen op de vergadering jongstleden, wens ik adequaat gebruik te maken. Ik meen, als status hebbende naast heer der liturgien ook PR-kroniekenschrijver, dat het handig is als ik een verhaal in elkaar flans voor de MiZ. Mag ik u daarom verzoeken, zend mij een schrijven met daarin alle noodzakelijke informatie, opdat ik dat tot een kroniek maak, dat alle andere kronieken overbodig maakt. Dit schrijf ik, aldus redenerende: nu ik de status van PR-kroniekenschrijver heb, dien ik mijn handelen daaraan te verifiëren.

Hoopvol wachtende op een respons, teken ik.

Duco

From: "Jeroen van Es"
To: "Duco Vollebregt"
Sent: Friday, October 29, 2004 10:25 AM

Gast!

waar moet ik nu precies over schrijven. tell me and it will be done!

groetjes Jeroen

From: "Duco Vollebregt"
To: "Jeroen van Es"
Date: Fri, 29 Oct 2004 13:01:26 +0200

Hallo!

JIJ hoeft niks te schrijven, het was wellicht wat onduidelijk in onze tijdelijke conversatietaal, maar ik wil iets voor de MiZ schrijven over het kindje wiegen, de adventvieringen en de taize-viering in januari. Over de adventvieringen weet ik genoeg, maar ik wil in ieder geval nog wat weten over het kindje wiegen. Wanneer, hoe laat, wat gaat er gebeuren, enz. dan kan ik daar een leuk reclame-verhaaltje over maken. Willien had het ook nog over een taize-viering in januari, misschien weet jij daar ook wat meer van, maar anders komt dat later nog wel. Het belangrijkste is de informatie over het kindje wiegen.

Groeten,

Duco

Door:

Jeroen van Es en Duco Vollebregt

MEMORIA

Een goede herinnering (zoals een goede dronk):

HET VOLKSLIED

Please rape me,
I wanna fuck you.
Yeah.

Door de lederen vrienden in samenwerking met Nailbiting Bullock.

FREDEREX

Co-Spoedige Dans, de

[Co-Spoedige Dans] samentrekking/uitdrukking: dans, oorspronkelijk uitgevoerd door een junk onder invloed van Coke en Speed (Spoed), 14

D.O.P.

[dee ooo pee] afkorting: Domain Of Pain; geheime organisatie, opgericht 2 mei 1999, met als doel nare mensen pijn te geven. Na het vertrek van de oorspronkelijke oprichters vervallen tot criminele organisatie, 14

Epistulae Automagii

[E'pis'tul-ee au-too-maa-gi-i] Neo-latinisme voor “e-mail”, 30

flikkah

[flik'kah] in ieder geval geen alto, 3

Frederik-Lexicon

[Wreede'Rick Lex-i-con] het ‘Frederik Lexicon’ is een woordenboek van industrieterreinslang, en ook een uitgave van uitgeverij Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties met name Visspecialiteiten. Afgekort bekend als de Frederex, 7

G.U.L.I.V.S.O.V.G.U.M.E.G.

[G.U.L.I.V.S.O.V.G.U.M.E.G.] acroniem: soort onderwijs, staat voor Giga Ultra Laag Individueel Voorbereidend Speciaal Onderwijs Voor Giga Ultra Mega Erg Gestoorden. Bedacht in groep 8, want, tja, sommige oude bekenden zouden zich alleen daar thuisvoelen, 8

IJzeren Maagd

[IJ's Ren Maag'd] een ijzeren maagd was een soort roestvrij stalen onderbroek dat in de middeleeuwen werd gebruikt om een prinses tot het huwelijk maagd te houden, 6

Jas, de

[jas] gedicht: gaat over allerlei kledingstukken behalve een jas. De eerste 2 regels zijn “Ik zoek mijn broek/ want hij is zoek”. Waarschijnlijk het oudste gedicht van de ledervrienden. Dateert samen met “Die Jägerdomina” (in het Duits (uitroepteken)) van nog vóór “De man in het bos...”. Beiden eerstgenoemden zijn helaas tot op heden noch verloren, 11

Nailbiting Bullock

[neel-baai-ting bullok] Een geweldig artiest. Tevens pseudoniem van Marinus, 34

pheinn

[fein] Soms fijn en soms pijn, whatever you want, 3

plectraam

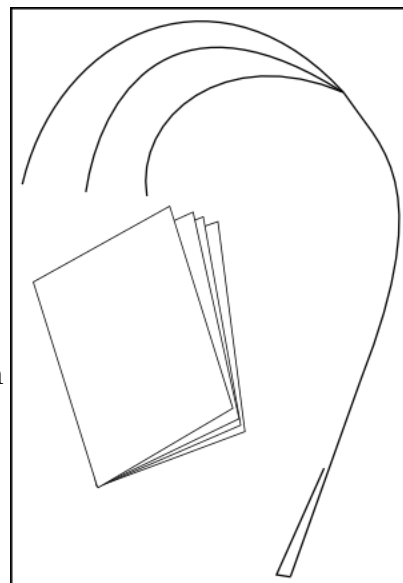
[plek 't raam] ‘een plectrum’ of ‘een recept’, 9

snoer

[snoer] samentrekking van snol en hoer. Te gebruiken als het niet op mag vallen, 3

Aanbeveling van de Eindredacteur:
"Koop deze Flauwekul! Nu!"

Prijs:
Vanaf deze versie is deze uitgave onderdeel van
het publieke domein. Scheelt mij weer printen.

Uitgegeven door:

Kruidenier de Lederwaren voor al uw Schoenreparaties
met name Visspecialiteiten

<http://mdworld.nl/kruidenier/>